

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 3 kwietnia 2024 r.

PZ-OP-II.7222.72.2023.ICZ

DECYZJA Nr 60/24/PZ.Z

Na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 192, art. 201 ust. 1, art. 214 ust. 1 i ust. 5, i art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54) zwanej dalej ustawą „Poś”, po rozpatrzeniu wniosku Pani Marzeny Miszczuk, prowadzącej działalność pod nazwą „Miszczuk Marzena”, (dane zanonimizowane), reprezentowanej przez pełnomocnika,

I. Zmieniam

decyzję Nr 160/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z 26 października 2016 r., znak: PZ-I.7222.50.2016.KS, udzielającą Pani Marzenie Miszczuk, prowadzącej działalność pod nazwą „Miszczuk Marzena” (REGON: 142859755, NIP: 8231025524), (dane zanonimizowane), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlerów kurzych o łącznej liczbie stanowisk 315 636 sztuk/cykl, zlokalizowanej w miejscowości Emilianów 27, gmina Sokołów Podlaski, powiat sokołowski, województwo mazowieckie, zmienioną decyzją Nr 8/20/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z 22 stycznia 2020 r., znak: PZ-OP-II.7222.125.2019.ATK w następujący sposób:

1) Część rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„udziela się Pani Marzenie Miszczuk, prowadzącej działalność pod nazwą „Miszczuk Marzena” (REGON: 142859755, NIP: 8231025524), (dane zanonimizowane), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlerów kurzych o łącznej liczbie stanowisk 315 636 sztuk/cykl, zlokalizowanej w miejscowości Emilianów 27, gmina Sokołów Podlaski, powiat sokołowski, województwo mazowieckie”,

2) Część II. rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„II. RODZAJ I PARAMETRY INSTALACJI ORAZ STOSOWANA TECHNOLOGIA

RODZAJ INSTALACJI

Instalacja do ściółkowego chowu drobiu – brojlerów kurzych o łącznej liczbie stanowisk 315 636 sztuk/cykl, w skład której wchodzi:

1. Sześć budynków do chowu brojlera kurzego – każdy o powierzchni hodowlanej 2428,0 m² (pow. użytkowa 2435,5 m²) i liczbie stanowisk 52 606 sztuk.

Każdy budynek wyposażony jest w:

- 1) system karmienia;
- 2) system pojenia;
- 3) system oświetlenia;
- 4) system ogrzewania, nagrzewnice na gaz płynny;

- a) w kurniku K1: 2 nagrzewnice z zamkniętą komorą spalania o mocy 100 kW każda (dla każdej nagrzewnicy dedykowany osobny emitor) i 2 nagrzewnice z otwartą komorą spalania o mocy 100,38 kW (emisja za pośrednictwem wentylatorów kanałowych);
 - b) w każdym z kurników K2-K3: po 4 nagrzewnice po 100,38 kW z otwartą komorą spalania (emisja za pośrednictwem wentylatorów kanałowych);
 - c) w każdym z kurników K4-K6: po 4 nagrzewnice z zamkniętą komorą spalania o mocy 100 kW (dla każdej nagrzewnicy dedykowany osobny emitor);
- 5) system wentylacji mechanicznej, w skład którego wchodzi:
- a) piętnaście wentylatorów dachowych o średnicy $d = 0,63$ m i wydajności $12\ 500\ \text{m}^3/\text{h}$ (0 Pa) i $11\ 500\ \text{m}^3/\text{h}$ (30 Pa) każdy, z kanałami wywiewnymi o średnicy $d = 0,98$ m i wylotem na wysokości $h = 8,2$ m,,
 - b) osiem wentylatorów szczytowych o wydajności $41\ 000\ \text{m}^3/\text{h}$ (0 Pa) i $35\ 613\ \text{m}^3/\text{h}$ (30 Pa) każdy, o średnicy wylotu $d = 1,4$ m i wysokości $h = 1,7$ m, ,
- 6) system chłodzenia;
- 7) system sterowania oświetleniem z możliwością ustawienia cyklu świetlnego.
2. Trzyście silosów na paszę, o pojemności 22 Mg każdy.
 3. Dwanaście zbiorników na gaz płynny o pojemności $6,4\ \text{m}^3$ każdy.
 4. Sześć szczelnych zbiorników na ścieki przemysłowe, każdy o pojemności $5\ \text{m}^3$.
 5. Przyłącze wodociągowe.
 6. Stacja uzdatniania wody.
 7. Odstojnik betonowy na wody popłuczne o pojemności $10\ \text{m}^3$, z komorą na wodę „czystą”.
 8. Waga najazdowa.
 9. Płyta betonowa pod kontener na padłe sztuki.
 10. Ujęcie wód podziemnych (studnia).

OPIS STOSOWANEJ TECHNOLOGII:

Kurniki wchodzące w skład przedmiotowej instalacji zasiedlane są jednodniowymi pisklętami dostarczonymi z zakładu wylęgowego. Kurczaki hodowane są na fermie 42 dni, po czym przekazywane są zewnętrznemu podmiotowi do uboju.

Kurczaki hodowane są metodą ściółkową na słomie. We wszystkich kurnikach zamontowano 5 liniowy system pojenia. Ptaki pojone są wodą, za pomocą poidłek smoczkowych, ograniczających straty w poborze wody oraz zapobiegających zalewaniu ściółki wodą. Woda w zależności od potrzeb, pobierana jest z własnej studni głębinowej bądź z wodociągu gminnego. Kurniki wyposażono w automatyczne systemy zadawania paszy. Pasza magazynowana jest w silosach zlokalizowanych w sąsiedztwie kurników. Kurczęta są karmione mieszankami o składzie dostosowanym do fazy rozwoju i kondycji ptaków. Mieszanki paszowe charakteryzują się malejącą zawartością białka ogólnego w kolejnych etapach żywienia drobiu.

Brojlery przekazywane są do ubojni w dwóch etapach po upływie 35 dni i osiągnięciu wagi 1,8 kg oraz 42 dni i osiągnięciu wagi ok. 2,5 kg.

W ciągu roku na fermie prowadzonych jest maksymalnie 7 cykli chowu kurcząt brojlerów. Pozostały okres roku jest okresem przerw pomiędzy cyklami produkcyjnymi. Przerwy przeznaczone są na prace porządkowe. Dezynfekcja i mycie odbywają się po każdym zakończonym cyklu produkcyjnym i wykonywane będą przez firmę zewnętrzną lub alternatywnie samodzielnie zaraz po usunięciu pomiotu i ściółki. Pomieszczenia inwentarskie poddawane są myciu wodą, urządzeniami wysokociśnieniowymi a następnie dezynfekcji. Kilka dni przed zasiedleniem, kurniki wyposażane są w ściółkę oraz ogrzewane.

Teoretyczna zdolność produkcyjna w przedmiotowej instalacji wynosi 2 209 452 sztuk drobiu/rok.”

3) W części III. rozstrzygnięcia decyzji wykreślam pkt 14:

4) Część V. rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„ V. RODZAJ I ILOŚĆ WYKORZYSTYWANYCH SUROWCÓW, MATERIAŁÓW, WODY, PALIW I ENERGII.

1. Zużycie wody na cele instalacji:

- 1) Pojenie zwierząt łącznie – $Q_r = 19\,227\text{ m}^3/\text{rok}$, w tym:
 - a) $8,7\text{ dm}^3/\text{ptaka}/\text{cykl}$,
 - b) $60,92\text{ dm}^3/\text{stanowisko}/\text{rok}$;
- 2) Mycie i dezynfekcja pomieszczeń i urządzeń inwentarskich: $Q_r = 158\text{ m}^3/\text{rok}$
- 3) Zamgławianie kurników $Q_r = 540\text{ m}^3/\text{rok}$
- 4) Płukanie filtrów w stacji uzdatniania wody $Q_r = 540\text{ m}^3/\text{rok}$
2. Zużycie paszy – $9\,613,317\text{ Mg}/\text{rok}$.
3. Zużycie energii elektrycznej – $378,768\text{ MWh}/\text{rok}$.
4. Zużycie gazu płynnego – $280\text{ Mg}/\text{rok}$.
5. Zużycie słomy – $252\text{ Mg}/\text{rok}$, zużycie torfu – $168\text{ Mg}/\text{rok}$.
6. Zużycie środków do mycia i dezynfekcji – $1,9\text{ Mg}/\text{rok}$.”;

5) W części VI. rozstrzygnięcia decyzji ust. 1 - ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„VI. WARUNKI WPROWADZANIA DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI I ENERGII

„1. Emisja hałasu do środowiska

Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, na teren zabudowy zagrodowej wynosi:

- 1) $L_{Aeq,D} - 55\text{ dB (A)}$ w porze dnia, w godz. $6^{00} \div 22^{00}$;
- 2) $L_{Aeq,N} - 45\text{ dB (A)}$ w porze nocy, w godz. $22^{00} \div 6^{00}$.

Najbliżej położone tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane są:

- od strony wschodniej, w odległości ok. 160 m od granicy terenu fermy,
- od strony północno - wschodniej, w odległości ok. 220 m od granicy terenu fermy,
- od strony północno - zachodniej, w odległości ok. 260 m od granicy terenu fermy.

Tabela nr 1. Rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby:

Źródło emisji hałasu	Czas pracy dla pory dnia [h]	Czas pracy dla pory nocy [h]
Hale chowu K1 – K6	16	8
Wentylatory kanałowe (90 szt.)	16	8
Wentylatory szczytowe (48 szt.)	16 ^{*)}	8 ^{*)}
Agregat chłodniczy	16	8

^{*)} praca okresowa, wyłącznie przy wzroście temperatury w halach chowu powyżej optymalnej, głównie latem

2. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

Wielkości dopuszczalnej emisji oraz parametry instalacji - źródła powstawania i miejsca wprowadzania substancji do powietrza zgodnie z poniższymi tabelami nr 2 ÷ nr 16.

Tabela nr 2. Parametry emitorów

Budynek	Emitory	Liczba emitorów w budynku	Wysokość h [m]	Średnica wewnętrzna d [m]	Wydajność [m ³ /h] dla 30 Pa	Czas pracy emitora [h/rok]	Typ wylotu
K1÷K6	Wentylator dachowy	15	8,2	0,98	11 500	7 056	Pionowy, otwarty

Budynek	Emitory	Liczba emitorów w budynku	Wysokość h [m]	Średnica wewnętrzna d [m]	Wydajność [m ³ /h] dla 30 Pa	Czas pracy emitora [h/rok]	Typ wylotu
K1÷K6	Wentylator szczytowy	8	1,7 ¹	1,4	35 613	168	Otwarty – pionowy w dół
K1	Nagrzewnice – 100 kW	2	4,0	0,15	-	1682	Zadaszony
K4, K5, K6	Nagrzewnice – 100 kW	4	4,0	0,15	-	1682	Zadaszony

¹ Wentylatory szczytowe pogrupowane po 4 szt. po każdej stronie wrót wjazdowych. Każda grupa obejmuje 4 wentylatory szczytowe które osłonięte są zadaszeniem kierującym usuwane powietrze w dół poprzez wylot o wymiarach 6 * 1,5 m (dr = 3,385m).

Wysokość wylotu z obudowy nad terenem wynosi dla obu grup w kurnikach K1 i K2 – h = 1,15 m, w kurniku K3 – h = 1,05 m, w kurnikach K4, K5, K6 – h = 1,2 m

Tabela nr 3. Dopuszczalna roczna emisja dla stanowiska dla zwierzęcia

Rodzaj substancji	Dopuszczalna emisja wyrażona w [kg/stanowisko dla zwierzęcia/rok]
Amoniak	0,011

Tabela nr 4. Emisja wskaźnikowa chów brojlerów kurzych w odniesieniu do obsady stanowisk*

Wskaźnik [mg/stanowisko/dobę]	NH3	H2S	Pył	PM10	PM2,5
[mg/stanowisko/dobę]	38,417	3,836	50,411	50,411	6,617

* „obsada stanowisk” - obsada początkowa w danym cyklu chowu.

Tabela nr 5. Emisja dopuszczalna dla kurnika K1 o maksymalnej obsadzie początkowej 52 606 sztuk brojlerów/cykl wraz z emisją z dwóch nagrzewnic o mocy 100,38 kW każda

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,0842
Siarkowodór	0,0084
Pył ogółem	0,110862
Pył zawieszony PM10	0,110862
Pył zawieszony PM2,5	0,014862
Dwutlenek siarki	0,000722
Dwutlenek azotu	0,043364
Tlenek węgla	0,02891

Tabela nr 6. Emisja dopuszczalna dla każdego z 15 wentylatorów dachowych zainstalowanych w kurniku K1.

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,00561
Siarkowodór	0,00056
Pył ogółem	0,00739
Pył zawieszony PM10	0,00739
Pył zawieszony PM2,5	0,000991

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Dwutlenek siarki	0,000048
Dwutlenek azotu	0,002891
Tlenek węgla	0,001927

Tabela nr. 7 Emisja dopuszczalna dla każdego z kurników K2 ÷ K3 o maksymalnej obsadzie początkowej 52 606 sztuk brojlerów/cykl wraz z emisją z czterech nagrzewnic o mocy 100,38 kW każda

Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,0842
Siarkowodór	0,0084
Pył ogółem	0,111224
Pył zawieszony PM10	0,111224
Pył zawieszony PM2,5	0,015224
Dwutlenek siarki	0,001444
Dwutlenek azotu	0,086728
Tlenek węgla	0,057820

Tabela nr 8. Emisja dopuszczalna dla każdego z 15 wentylatorów dachowych zainstalowanych w każdym z kurników K2÷K3

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,00561
Siarkowodór	0,00056
Pył ogółem	0,007415
Pył zawieszony PM10	0,007415
Pył zawieszony PM2,5	0,001015
Dwutlenek siarki	0,000096
Dwutlenek azotu	0,005782
Tlenek węgla	0,003855

Tabela nr 9. Emisja dopuszczalna z kurników K4 ÷ K6 o maksymalnej obsadzie początkowej 52 606 sztuk brojlerów/cykl każdy

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,0842
Siarkowodór	0,0084
Pył ogółem	0,1105
Pył zawieszony PM10	0,1105
Pył zawieszony PM2,5	0,0145

Tabela nr 10. Emisja dopuszczalna dla każdego z 15 wentylatorów dachowych (K4÷K6)

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,00561
Siarkowodór	0,00056
Pył ogółem	0,00737
Pył zawieszony PM10	0,00737
Pył zawieszony PM2,5	0,000967

Tabela nr 11. Emisja dopuszczalna dla każdego z 8 wentylatorów szczytowych w każdym kurniku (K1÷K6)

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,006556
Siarkowodór	0,000654
Pył ogółem	0,0086
Pył zawieszony PM10	0,0086
Pył zawieszony PM2,5	0,00113

Tabela nr 12. Emisja dopuszczalna dla każdej z dwóch grup wentylatorów szczytowych (na jedną grupę składają się cztery wentylatory szczytowe) w każdym z kurników K1 ÷ K6

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Amoniak	0,02622
Siarkowodór	0,002616
Pył ogółem	0,0344
Pył zawieszony PM10	0,0344
Pył zawieszony PM2,5	0,00452

Tabela nr 13. Emisja dopuszczalna z pracy dla pojedynczej nagrzewnicy o mocy 100 kW z zamkniętą komorą spalania

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Dwutlenek siarki	0,00036
Dwutlenek azotu	0,21600
Tlenek węgla	0,01440
Pył zawieszony PM10	0,00018
Pył zawieszony PM2,5	0,00018

Tabela nr 14. Emisja dopuszczalna dla kurnika K1 – praca dwóch nagrzewnic o mocy 100 kW każda

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Dwutlenek siarki	0,00072
Dwutlenek azotu	0,0432
Tlenek węgla	0,0288
Pył zawieszony PM10	0,00036
Pył zawieszony PM2,5	0,00036

Tabela nr 15. Emisja dopuszczalna dla każdego z kurników K4÷K6 – praca czterech nagrzewnic o mocy 100 kW każda

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [kg/h]
Dwutlenek siarki	0,00144
Dwutlenek azotu	0,0864
Tlenek węgla	0,0576
Pył zawieszony PM10	0,00072
Pył zawieszony PM2,5	0,00072

Tabela nr 16 . Dopuszczalna emisja roczna dla instalacji do chowu drobiu – brojlerów kurzych wraz z emisją z nagrzewnic

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [Mg/rok]
Amoniak	3,565
Siarkowodór	0,356

Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna [Mg/rok]
Pył ogółem	4,6853
Pył zawieszony PM10	4,6853
Pył zawieszony PM2,5	0,6213
Dwutlenek siarki	0,0145
Dwutlenek azotu	0,8731
Tlenek węgla	0,5821

3. Zagospodarowanie wytworzonego obornika kurzego

Maksymalna ilość obornika kurzego, która powstać może w wyniku funkcjonowania instalacji wynosi – 4 190,00 Mg/rok.

Powstający na fermie obornik kurzy docelowo wykorzystywany może być:

- 1) jako biomasa w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub;
- 2) jako odpad.

Obornik kurzy nie będzie magazynowany na terenie instalacji, bezpośrednio po wytworzeniu wywożony będzie poza teren fermy, odpowiednio zabezpieczonymi środkami transportu, ograniczającymi emisję związków złoonych do powietrza.

4. Wytwarzanie odpadów

4.1 Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji oraz sposoby gospodarowania, w tym magazynowania odpadów

Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania, z uwzględnieniem sposobów gospodarowania, w tym magazynowania odpadów, stanowi tabela nr 17.

Tabela nr 17. Odpady dopuszczone do wytwarzania.

Lp.	Rodzaj odpadu (podstawowy skład i właściwości)	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
1.	<p>Odchody zwierzęce</p> <p>Mieszanina przefermentowanych odchodów kurzych i ściółki (słomy lub torfu).</p> <p>Pomiot - zawartość suchej masy ok. 20-44%, w tym około: azot (N) 16 kg/Mg, fosfor (P₂O₅) 15 kg/Mg, potas (K₂O) 8 kg/Mg, wapń (CaO) 24 kg/Mg, magnez (MgO) 7 kg/Mg.</p> <p>Torf – udział procentowy składników w suchej masie: węgiel 50%, azot 0,8- 1,2 %, fosfor 0,05-0,1%, potas 0,01-0,05%, wapń 0,05%, magnez 0,1- 0,5%, żelazo 0,2-0,4%.</p> <p>Słoma – zawartość suchej masy ok. 90-93%, w tym węgiel 46%, wodór 5%, tlen – 38%, azot – 0,2%, siarka 0,1%, popiół 3%.</p> <p>Właściwości: odpad w postaci stałej o dużej zawartości składników odżywczych, zawilgocony, posiada właściwości nawozowe polepszające strukturę podłoża.</p>	02 01 06	4190,00	Odpad bezpośrednio po wytworzeniu jest przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku (np. do produkcji podłoża do uprawy grzybów lub biogazowni).

Lp.	Rodzaj odpadu (podstawowy skład i właściwości)	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
2.	Opakowania z papieru i tektury Opakowania po suplementach diety. Skład chemiczny: włókna celulozowe, wypełniacze organiczne tj. skrobia oraz wypełniacze nieorganiczne np. kaolin, kreda i gips, śladowe ilości farby drukarskiej. Zawierają pozostałości zużytych suplementów diety nie zawierających substancji toksycznych. Właściwości: odpad w postaci stałej, palny.	15 01 01	0,70	Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w przyłomie luzem w wydzielonym i oznakowanym miejscu pomieszczenia lub w oznakowanych i opisanych pojemnikach. Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia.
3.	Opakowania z tworzyw sztucznych Opakowania po suplementach diety. Skład chemiczny: tworzywa sztuczne (syntetyczne, naturalne lub modyfikowane polimery): PE, PP lub PCW. Zawierają pozostałości zużytych suplementów diety nie zawierających substancji toksycznych. Właściwości: łatwopalny.	15 01 02	0,70	Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w przyłomie luzem w wydzielonym i oznakowanym miejscu pomieszczenia lub w oznakowanych i opisanych pojemnikach. Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia.
4.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone Skład chemiczny: tworzywa sztuczne (syntetyczne, naturalne lub modyfikowane polimery): PE, PP lub PCW. Zawierają pozostałości zużytych środków dezynfekcyjnych stanowiących roztwory wodne zawierające 30-60% substancji niebezpiecznych np. chlorek alkilodimetylobenzyloammonium, chlorek didietylodimetyloamoniowy, glutaral. Właściwości: tworzywa sztuczne mogą być wysoce łatwopalne i mogą tworzyć substancje toksyczne w przypadku spalania. Pozostałości preparatów zawierają substancji działających toksycznie na organizmy wodne – ekotoksyczne- (HP14), drażniące- (HP4), żrące- (HP8), toksyczne- (HP6), uczulające- (HP13).	15 01 10*	0,1	Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w szczelnych opakowaniach w oznakowanych i opisanych pojemnikach odpornych na działanie składników odpadów. Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia.

Lp.	Rodzaj odpadu (podstawowy skład i właściwości)	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
5.	<p>Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi.</p> <p>Maty dezynfekcyjne nasączone środkiem Virocid, zanieczyszczone ubrania robocze, tkaniny do wycierania.</p> <p>Skład chemiczny: tworzywa sztuczne (syntetyczne, naturalne lub modyfikowane polimery): pianka PE, PP lub PCW, nylon, a w przypadku ubrań i tkanin do wycierania również bawełna. Zawierają pozostałości zużytych środków dezynfekcyjnych stanowiących roztwory wodne zawierające 30-60% substancji niebezpiecznych np. chlorek alkilodimetylobenzyloammonium, chlorek didiecyldimetyloamoniowy, glutarał.</p> <p>Właściwości: tworzywa sztuczne mogą być wysoce łatwopalne. Pozostałości preparatów zawierają substancje działające toksycznie na organizmy wodne – ekotoksyczne- (HP14), drażniące- (HP4), żrące- (HP8), toksyczne- (HP6), uczulające- (HP13).</p>	15 02 02*	0,50	<p>Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w szczelnych opakowaniach w oznakowanych i opisanych pojemnikach odpornych na działanie składników odpadów.</p> <p>Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia.</p>
6.	<p>Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02</p> <p>Skład chemiczny: zużyte ubrania ochronne wykonane z polimerów syntetycznych tj. polipropylen (PP), polietylen (PE), polieterosulfon.</p> <p>Właściwości: odpad w postaci stałej, palny.</p>	15 02 03	0,10	<p>Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w oznakowanym i opisanym worku lub pojemniku na utwardzonym podłożu w wyznaczonym miejscu.</p> <p>Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia..</p>
7.	<p>Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12</p> <p>Zużyte lampy oświetleniowe z pomieszczeń produkcyjnych.</p> <p>Skład chemiczny: szkło pokryte luminoforem (np. halofosforanem wapnia), tworzywo sztuczne, aluminium, gaz szlachetny (argon, halon), pary rtęci.</p> <p>Właściwości: odpad łatwo ulegający uszkodzeniu, w przypadku stłuczenia toksyczny (HP6), ekotoksyczny (HP14)</p>	16 02 13*	0,20	<p>Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w opakowaniach oryginalnych lub zastępczych kartonowych, w pojemnikach ustawionych na oznakowanym i opisanym regale.</p> <p>Odpad magazynowany w sposób zapobiegający uszkodzeniu (stłuczeniu).</p> <p>Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku.</p>

Lp.	Rodzaj odpadu (podstawowy skład i właściwości)	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
8.	Organiczne odpady zawierające substancje niebezpieczne Niewykorzystane i przeterminowane środki dezynfekcyjne, po upływie terminu ich ważności. Skład chemiczny: roztwory wodne zawierające 30-60% substancji niebezpiecznych np. chlorek alkilodimetylobenzyloammonium, chlorek didiecyloдимetyloamoniowy, glutarał. Właściwości: preparaty zawierają substancje działające toksycznie na organizmy wodne – ekotoksyczne- (HP14), drażniące- (HP4), żrące- (HP8), toksyczne- (HP6), uczulające- (HP13).	16 03 05*	0,080	Odpad magazynowany w sposób selektywny, w wyznaczonym pomieszczeniu z utwardzonym podłożem w budynku gospodarczo-socjalnym. Odpad magazynowany w szczelnych opakowaniach, w oznakowanych i opisanych pojemnikach odpornych na działanie składników odpadów. Odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku/unieszkodliwienia.

6) Część VII. rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„VII. ILOŚĆ, STAN I SKŁAD ŚCIEKÓW – NIEWPROWADZANYCH DO WÓD LUB ZIEMI

1. Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych powstających w wyniku mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich, po zakończonym cyklu hodowlanym ścieki odprowadzane są do sześciu szczelnych, bezodpływowych zbiorników o pojemności 5 m³ każdy, a następnie wywożone przez uprawnionych odbiorców specjalistycznym taborem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków.

Ilość ścieków wynosi: $Q_r = 158 \text{ m}^3/\text{rok}$.

Stan i skład ścieków:

Temperatura < 35 °C,

Odczyn (pH) - 6,0÷9,0,

Fosfor ogólny ≤ 20 mgP/dm³,

Azot amonowy ≤ 200,0 mgN_{NH4}/dm³,

Azot azotynowy ≤ 10,0 mgN_{NO2}/dm³.

2. W wyniku funkcjonowania instalacji powstają ścieki przemysłowe tzw. ścieki popłuczne powstające w wyniku z uzdatniania wody, które odprowadzane są do odstojnika o pojemności 10 m³, a następnie usuwane są przez firmę asenizacyjną i przekazywane do oczyszczalni ścieków.

Ilość ścieków wynosi: $Q_r = 540 \text{ m}^3/\text{rok}$.

Stan i skład ścieków:

Temperatura < 35 °C,

Odczyn (pH) - 6,0÷9,0,

Zawiesina ogólna – 35 mg/l,

Żelazo – 10 mg/l.”

7) W części VIII. ust. 1 rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„VIII. WARUNKI POBORU WÓD PODZIEMNYCH

1. Ustala się warunki poboru wód podziemnych z utworów czwartorzędowych, z ujęcia składającego się z otworu studziennego nr 1 (współrzędne geograficzne: X: 5815178,15; Y: 7580997,49, w układzie geodezyjnym PL-ETRF2000) o głębokości 75 m p.p.t. zlokalizowanego na działce nr ewidencyjny 136 w miejscowości Emilianów, gmina Sokołów Podlaski, powiat sokołowski, stanowiącej własność Prowadzącego instalację, w ilości nieprzekraczającej:

$$Q_{\text{maxs}} = 0,002 \text{ m}^3/\text{s},$$

$$Q_{\text{hmax}} = 3,12 \text{ m}^3/\text{godzinę}$$

$$Q_{dśr} = 62,4 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

$$Q_{rmax} = 20\,633,2 \text{ m}^3/\text{rok}$$

przy zatwierdzonej wydajności eksploatacyjnej ujęcia:

$$Q = 9,0 \text{ m}^3/\text{h} \text{ i depresji } S = 1,5 \text{ m.}'';$$

8) W części XI. ust. 2 rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„2. Monitorowanie emisji obornika

- 1) Prowadzenie ewidencji ilości powstającego obornika.
- 2) Prowadzenie ewidencji rozchodów obornika ze wskazaniem sposobu jego zagospodarowania i określeniem ilości obornika przekazanej do poszczególnych celów
- 3) Określanie całkowitej ilości azotu i fosforu wydalanych w oborniku przy zastosowaniu bilansu masy azotu i fosforu w oparciu o spożycie paszy, zawartość surowego białka w diecie, całkowitą zawartość fosforu i produktywność zwierząt (BAT 24).
- 4) Przekazywanie w formie pisemnej, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy, ewidencji i informacji, o których mowa w pkt. 1, 2 i 3.”;

9) W części XII. rozstrzygnięcia decyzji ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„ 3. Sporządzanie ewidencji zużywanych surowców, materiałów, paliw i energii, wymienionych w części V. pozwolenia;

4. Prowadzenie ewidencji ilości pobieranej wody, o której mowa w części V pozwolenia:

- 1) na potrzeby mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich (w m³/rok);
- 2) na potrzeby pojenia zwierząt łącznie w skali roku, w tym na ptaka/cykl i na stanowisko/rok;
- 3) na potrzeby zamgławianie kurników (w m³/rok);
- 4) na potrzeby płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody (w m³/rok);”

10) Część XIII. rozstrzygnięcia decyzji otrzymuje brzmienie:

„XIII. USYTUOWANIE STANOWISK DO POMIARU WIELKOŚCI EMISJI W ZAKRESIE GAZÓW I PYŁÓW

WPROWADZANYCH DO POWIETRZA

Usytuowanie stanowisk pomiarowych na jednym centralnym przewodzie odprowadzającym do atmosfery zanieczyszczone powietrze z hali: K1 – na emitorze W8 oraz wykonanie kroćców pomiarowych.

11) W części XVIII. rozstrzygnięcia decyzji pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2 . Okresowe pomiary hałasu w środowisku należy wykonywać w okresie występowania najbardziej niekorzystnego, z akustycznego punktu widzenia, oddziaływania instalacji na środowisko, tj. w czasie eksploatacji zarówno wentylatorów kanałowych, jak i szczytowych.”

II. Odmawiam udzielenia pozwolenia na wprowadzanie ścieków przemysłowych z płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody do ziemi poprzez rozdeszczowanie na terenie zakładu przy użyciu przyczepy asenizacyjnej.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 14 lipca 2023 r. (data wpływu do UMWM: 19.07.2023 r.) uzupełnionym pismami z dnia 16 października 2023 r.(wpływ do UMWM: 18.10.2023 r.) i z dnia 22 listopada 2023 r.(data wpływu do UMWM: 24.11.2023 r.), Pani Marzena Miszczuk reprezentowana przez pełnomocnika, wystąpiła o zmianę decyzji Nr 160/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 26 października 2016 r., znak: PZ-I.7222.50.2016.KS, udzielającej Pani Marzenie Miszczuk, prowadzącej działalność pod nazwą „Miszczuk Marzena” (REGON: 142859755, NIP: 8231025524), (dane zanonimizowane), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do ściótkowego chowu drobiu – brojlerów kurzych o łącznej liczbie stanowisk 315 636 sztuk/cykl, zlokalizowanej w miejscowości Emilianów 22, gmina Sokołów Podlaski, powiat sokołowski, województwo mazowieckie zmienioną decyzją Nr 8/20/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z 22 stycznia 2020 r., znak: PZ-OP-II.7222.125.2019. ATK.

Wnioskowana zmiana dotyczy:

- zmiany danych adresowych prowadzącej instalację;
- zwiększenia liczby cykli z 6 na 7 bez zmiany liczby stanowisk,
- zwiększenia teoretycznej zdolności produkcyjnej instalacji o 315 636 sztuk/drobie/rok,
- zmiany zużycia surowców materiałów i paliw (wynikające z ww. zmian),
- zwiększenia czasu pracy i parametrów wentylatorów
- systemu ogrzewania – wymiana na nagrzewnice o większej mocy oraz zmiana sposobu odprowadzania emisji
- zmiany wskaźników emisji zanieczyszczeń z nagrzewnic (na bardziej adekwatne dla gazu propan),
- wielkości emisji z instalacji (wynikające z ww. zmian),
- zwiększenia liczby silosów na paszę z 12 do 13,
- uwzględnienia ścieków z uzdatniania wody,
- dodania odpadu o kodzie 15 01 02 - opakowania z tworzyw sztucznych,
- dodania odpadu o kodzie 16 03 05* - organiczne odpady zawierające substancje niebezpieczne,
- korekty ilości i składu oraz sposobu gospodarowania pozostałych odpadów.

Zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy Poś, marszałek województwa jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).

Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.). Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. rozporządzenia, tj. chów lub i hodowla zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP.

Dodatkowo przedmiotowa instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zalicza się do pkt 6 ppkt 8 lit. a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. poz. 1169), tj. do instalacji do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu.

Informacje zawarte we wniosku wymagały kolejno: uzupełnienia braków formalnych, dodatkowych wyjaśnień i współpracy z innymi organami.

Biorąc pod uwagę, że wnioskowana zmiana jest związana z „istotną zmianą instalacji” w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy Poś, która może powodować znaczne zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, tutejszy organ umożliwił udział społeczeństwa w toczącym się postępowaniu. W związku ze zgromadzeniem materiału dowodowego w sprawie i koniecznością zapewnienia wszystkim zainteresowanym czynnego udziału w postępowaniu, zawiadomieniem z dnia 11 grudnia 2023 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego podał, że w publicznym wykazie zamieszczono dane o wniosku, a także poinformował o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie do 30 dni od ukazania się zawiadomienia. Przedmiotowe zawiadomienie w okresie od dnia 13 grudnia 2023 r. do dnia 15 stycznia 2024 r. zamieszczono na stronie tablicy ogłoszeń w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Zawiadomienie wywieszono również na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Sokołowie Podlaskim w okresie od dnia 12 grudnia 2023 r. do dnia 11 stycznia 2024 r. oraz na terenie przedmiotowej instalacji w okresie od dnia 14 grudnia 2023 r. do dnia 15 stycznia 2024 r.

Zgodnie z art. 61 § 4 i art. 10 § 1 ustawy Kpa pismami z 16 listopada 2023 r., oraz z dnia 14 lutego 2024 r., znak: PZ-OP-II.7222.72.2023.ICZ, poinformowano strony o prowadzonym postępowaniu, zebraniu materiału dowodowego niezbędnego do wydania decyzji administracyjnej oraz o przysługującym stronie prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu. Pismem z 16 listopada 2023 r., znak: PZ-OP-II.7222.72.2023.ICZ, zgodnie z art. 185 ust. 1a ustawy Poś, stroną postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego korzystanie z wód obejmujące pobór wód lub wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi są odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212

ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.). W związku z tym tut. organ poinformował Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie, o toczącym się postępowaniu. W toku prowadzonego postępowania Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie, wniósł uwagi pismem z dnia 30 listopada 2023 r., znak: LU.RZP.4353.24.2023. Tutejszy organ odniósł się do powyższych uwag i udzielił odpowiedzi z pismem dnia 6 grudnia 2023 r.

Po rozpatrzeniu kompletnego pod względem formalnym i merytorycznym wniosku, Marszałek Województwa Mazowieckiego przychylił się do większości zmian zaproponowanych we wniosku prowadzącego instalację w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego. Prowadząca instalację wystąpiła o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie zwiększenia ilości cykli z 6 cykli na 7 cykli w ciągu roku bez zmiany liczby stanowisk dla drobiu, w wyniku czego zwiększy się teoretyczna zdolność produkcyjna instalacji.

Z uwagi na charakter planowanych zmian związanych ze zwiększeniem rocznej zdolności produkcyjnej instalacji we wniosku ponownie przeanalizowano i wykazano, że przedmiotowa instalacja spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik zawartych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 43 z 21.02.2017 r. str. 231) (notyfikowana jako dokument nr C (2017 688), sprostowana (Dz. Urz. UE L 105 z 21.04.2017 str. 21).

We wniosku wykazano również, że po zmianach instalacja spełniać będzie warunki utrzymania drobiu dla chowu brojlerów, określonych w rozdziale 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), w zakresie maksymalnego zagęszczenia do 39 kg/m², zgodnie z § 38 ww. rozporządzenia.

Zmiany objęte wnioskiem dotyczą również parametrów i czasu pracy wentylatorów, w wyniku dodania jednego cyklu produkcyjnego wydłuży się czas pracy instalacji. Zmianie uległ również system ogrzewania, składający się z nagrzewnic gazowych, zmianie uległa moc zainstalowanych nagrzewnic oraz sposób odprowadzania zanieczyszczeń. Obliczenia wielkości emisji dla spalania gazu w nagrzewnicach oparto na zaktualizowanych wskaźnikach emisji.

Z uwagi na powyższe zmiany we wniosku przeprowadzono analizę wpływu instalacji na stan jakości powietrza. Ocenę wpływu instalacji na stan jakości powietrza dokonano zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87). We wniosku przeprowadzono obliczenia rozprzestrzenia się substancji w powietrzu z uwzględnieniem źródeł wchodzących w skład instalacji IPPC, jak i pozostałych źródeł emisji zlokalizowanych na terenie, do którego prowadzący ma tytuł prawny. W analizie uwzględniono również źródła emisji związane z ruchem pojazdów przemieszczających się po terenie należącym do Zakładu. Z obliczeń rozkładu stężeń substancji w powietrzu wynika, że określone we wniosku emisje amoniaku, siarkowodoru i pyłu w tym pyłu zawieszonego PM 10 i pyłu zawieszonego PM2,5 oraz dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla z instalacji nie powodują przekraczania wartości odniesienia określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87), poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. We wniosku wykazano także, że dotrzymany jest poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2021 r., poz. 845 z późn. zm.).

W związku z powyższym, ilości gazów i pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza określono zgodnie z art. 188 ust. 2 pkt 2 i art. 222 ust. 1 lit. a ustawy Poś, dla warunków normalnego funkcjonowania instalacji, przy jej prawidłowej eksploatacji dla miejsc wprowadzania i źródeł wchodzących w skład przedmiotowej instalacji.

Zgodnie z wymogiem art. 224 ust. 1 pkt 2 ustawy Poś w decyzji określono charakterystykę miejsc wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza oraz usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza – usytuowanie stanowisk pomiarowych na 1 centralnym przewodzie odprowadzającym do atmosfery zanieczyszczone powietrze z hali: K1 – na emitorze W8.

W związku z przeprowadzonymi zmianami zwiększeniu uległa roczna zdolność produkcyjna instalacji, zmieniła się również ilość zużywanej wody, paszy oraz słomy wykorzystywanych na potrzeby instalacji. Zmianie uległa ilość wytwarzanego na terenie fermy obornika oraz energii elektrycznej i gazu.

Zmiany objęte wnioskiem dotyczyły również składu instalacji, tj. zwiększyła się liczba silosów z 12 do 13 sztuk. Ponadto na wniosek prowadzącego instalację wykreślono ze składu instalacji agregat prądotwórczy, wobec informacji Wnioskodawcy o użytkowaniu agregatu prądotwórczego jako zapasowego źródła energii wykorzystywanej w sytuacjach awaryjnych nie tylko na potrzeby funkcjonowania instalacji, ale także na potrzeby pozainstalacyjne, tj. oświetlenia terenów zewnętrznych gospodarstwa.

Z obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu powodowanego działalnością instalacji fermy drobiu wynika, że na granicy terenów chronionych akustycznie nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). W oparciu o stanowisko Wójta Gminy Sokołów Podlaski, wyrażone w piśmie z dnia 5 lipca 2023 r., znak: P.6727.76.2023, ustalono, że teren podlegający ochronie akustycznej stanowi zabudowa zagrodowa.

Na podstawie art. 211 ust. 6 pkt 6 ustawy Poś w pozwoleniu określono rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby dla wszystkich źródeł wchodzących w skład instalacji IPPC.

W decyzji uszczegółowiono informacje o lokalizacji najbliższych względem instalacji terenów podlegających ochronie akustycznej, mając na uwadze obowiązek dot. wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku, wynikający z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. z 2023 r. poz. 1706).

Z pozwolenia wykreślono zapisy dotyczące przesyłania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska wyników okresowych pomiarów hałasu również w wersji elektronicznej, mając na uwadze stanowisko Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, że nie prowadzi publicznie dostępnych rejestrów zawierających wyniki okresowych pomiarów hałasu (pismo z dnia 6 maja 2021 r., znak: IN.021.35.2021.AB) oraz poniższe przepisy prawa.

Zgodnie z art. 147 ust. 1 ustawy Poś prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są zobowiązani do okresowych pomiarów wielkości emisji i pomiarów ilości pobieranej wody, natomiast zgodnie z treścią art. 149 ust. 1 tej ustawy wyniki pomiarów przedstawia się organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, jeżeli pomiary te mają szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska. Rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia oraz terminy i sposób prezentacji danych określa rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji (Dz.U. z 2020 r. poz. 2405). Zgodnie z § 2 ww. rozporządzenia właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przekazuje się wyniki pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia dla wszystkich instalacji lub urządzeń, których dotyczy obowiązek ich prowadzenia, a wyniki pomiarów oraz inne dane przedkłada się w formie pisemnej, z zastrzeżeniem § 6, zgodnie z którym jeżeli istnieją możliwości techniczne i ekonomiczne, wyniki pomiarów oraz inne dane mogą być przedkładane również w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, z późn. zm.), za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34). Z ww. przepisów prawa wywieść

należy obowiązek prowadzenia okresowych pomiarów hałasu i przekazywania ich właściwym organom w formie pisemnej (brak jest obowiązku przekazywania wyników pomiarów w formie elektronicznej).

Mając na uwadze zmienność pracy źródeł hałasu na terenie fermy drobiu (wentylacja szczytowa pracuje okresowo, głównie latem), prowadzącego instalację zobowiązano do wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku, w okresie występowania najbardziej niekorzystnego oddziaływania akustycznego instalacji na środowisko.

W związku z wprowadzeniem do decyzji dodatkowej tabeli określającej czas pracy źródeł hałasu zmianie uległa numeracja pozostałych tabel.

Zwiększenie zdolności produkcyjnej instalacji, spowoduje zmiany w zakresie ilości wytwarzanego obornika a także zmiany w gospodarce wytwarzanymi odpadami.

W niniejszej decyzji organ zwiększył ilość wytwarzanego obornika a także uaktualnił zapis dotyczący sposobu wykorzystywania obornika wskazując, że może być on przekazywany jako „biomasa w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi”. Zapis ten nie tylko w całości konsumuje poprzedni wpis lecz także działa rozszerzająco pozwalając na przykład na przekazywanie obornika jako produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego.

W zakresie gospodarki odpadami uwzględniono dwa nowe rodzaje odpadów oznaczonych kodami 15 01 02 oraz 16 03 05*, a także uaktualniono ilości, skład chemiczny i sposoby gospodarowania pozostałych wytwarzanych odpadów. Miejsce i sposób magazynowania wytwarzanych dotychczas odpadów pozostały bez znaczących zmian.

Biorąc pod uwagę, że prowadzący instalację posiada możliwości techniczne i organizacyjne pozwalające na prowadzenie gospodarki odpadami w sposób bezpieczny dla środowiska i zgodny z przepisami prawa, tutejszy organ przychylił się do wniosku strony, zmieniając pozwolenie zgodnie z żądaniem.

W związku z rezygnacją przez wnioskodawcę z możliwości magazynowania wytwarzanego obornika wykreślono z części III decyzji punkt 14.

Ponadto zaktualizowano zapisy części XI decyzji dotyczące monitorowania emisji obornika poprzez wykreślenie konieczności przesyłania do tutejszego organu informacji dotyczących miejsca magazynowania obornika w okresie zimowym, planów nawożenia i umów z rolnikami. Brak przedmiotowych zapisów nie zwalania jednak prowadzącego instalację z obowiązku sporządzania planów nawożenia azotem w przypadku stosowania nawozów naturalnych na gruntach własnych a także z obowiązku sporządzania umów na zbycie nawozów naturalnych zgodnie z zapisami art. 105a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2023 r., poz. 1478 z późn. zm.).

Źródłem zaopatrzenia instalacji w wodę jest ujęcie wód podziemnych. W niniejszej decyzji, uzupełniono warunki poboru o pomiar ilości wód w m³ na sekundę oraz zmieniono współrzędne geograficzne studni określające jej lokalizację wg. operatu wodnoprawnego oraz dokumentacji hydrogeologicznej. Dodatkowo prowadzący instalację uwzględnił w składzie instalacji, stację uzdatniania wody oraz odstojnik betonowy na wody popłuczne z komorą na wodę „czystą”, co ma swoje odzwierciedlenie w zapisach niniejszej w decyzji. W związku z wykonaniem dodatkowych urządzeń oraz zwiększeniem cykli chowu drobiu do 7 w ciągu roku, w instalacji, zaktualizowano ilość wody i cele na jakie zostanie ona wykorzystana. Dodano również maksymalną możliwą ilość zużycia środków do dezynfekcji w instalacji.

W wyniku funkcjonowania instalacji powstają ścieki przemysłowe pochodzące z czyszczenia i dezynfekcji budynków, urządzeń inwentarskich i płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody. Z uwagi na powyższe w części VII dodano ustęp 2 opisujący ilość, stan i skład ścieków przemysłowych tzw. ścieków popłucznych niewprowadzanych do wód lub do ziemi. Ścieki zgodnie z wnioskiem zbierane są do szczelnych zbiorników bezodpływowych oraz odstojnika betonowego na wody popłuczne, a następnie, nie dopuszczając do przepełnienia zbiorników, usuwane są przez firmę asenizacyjną i przekazywane do oczyszczalni ścieków.

Dodatkowo prowadzący instalację zawnioskował o udzielenie pozwolenia na wprowadzanie ścieków przemysłowych z płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody do ziemi i określenie warunków wprowadzania ścieków do ziemi w decyzji, jako alternatywnego - do wywożenia do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych - sposobu zagospodarowania ścieków przemysłowych z SUW. Wnioskodawca zaproponował wykorzystanie oczyszczonych w odstojniku, ścieków przemysłowych wytworzonych w procesie płukania kolumn filtracyjnych, do podlewania terenów zielonych znajdujących się na terenie instalacji, przy pomocy przyczepy asenizacyjnej z łyżką rozlewową (uchyłną) uznając ją za urządzenie wodne.

Według stanowiska z dnia 27 lutego 2024 r., Wnioskodawcy przyczepa asenizacyjna wpisuje się w definicje urządzenia wodnego. Ponadto, w przywołanym powyżej piśmie pełnomocnik Wnioskodawcy wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania definicja urządzenia kanalizacyjnego zawarta w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, gdyż „(...) jak wynika z pierwszego zdania art. 2 tej ustawy definicje tam zawarte dotyczą tej ustawy – ustawy która dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw wodociągowo kanalizacyjnych realizujących zadania gminne, a zagadnienia nią regulowane są wyłączone z ustawy Prawo wodne: Przepisów ustawy nie stosuje się do usług wodnych w zakresie magazynowania, uzdatniania lub dystrybucji wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz odbioru ścieków, objętych przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j.Dz.U. 2023 poz. 537, zm)”. (art.8 ustawy Prawo wodne).(...)”

Wnioskodawca wskazał również, że zgodnie z art. 3 ust 42 ustawy Poś, przez urządzenie rozumie się niestacjonarne urządzenie techniczne, w tym środki transportu.

Zgodnie z art. 202 ust. 1 i ust. 6 ustawy Poś, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt. 2 i 4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy Prawo wodne, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, obejmujące także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych zaliczane jest do usług wodnych i wymaga, w myśl art. 389 pkt 1 tej ustawy, pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do ziemi. Do wniosku dołączono wymagane dokumenty, zgodnie z art. 407 ww. ustawy.

Odnosząc się do powyższych zagadnień tutaj. Organ stwierdził iż:

1. przyczepa asenizacyjna nie spełnia:

- definicji urządzenia wodnego określonej w art. 16 pkt 65 lit. f ustawy Prawo wodne, gdzie przez urządzenia wodne rozumie się urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych.
- definicji urządzenia kanalizacyjnego zawartej w art. 2 pkt 14) ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537 z późn. zm.), przez które rozumie się sieci kanalizacyjne, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki oraz przepompownie ścieków.
- definicji budowli zawartej w art. 3 pkt 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 z późn. zm.), gdzie przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

2. wzajemna relacja między ustawą Prawo wodne, a ustawą Prawo budowlane uregulowana została w art. 2 ust. 2 pkt 2) ustawy Prawo budowlane. W stosunku do urządzeń wodnych (zdefiniowanych w art. 16 ust. 1 pkt 65 ustawie Prawo wodne), przepisy ustawy Prawo budowlane nie naruszają przepisów ustawy Prawo wodne.
3. stanowisko Wnioskodawcy, oparte na definicji wynikającej z art. 3 ust 42 ustawy Poś, z której wynika, że przez urządzenie rozumie się niestacjonarne urządzenie techniczne, w tym środki transportu, w kontekście uznania przychwyty asenizacyjnej do nawadniania własnych terenów jako urządzenia wodnego, stanowi duże uproszczenie.
W opinii tut. Organu do przychwyty asenizacyjnej powinno się zastosować definicję maszyny. Zgodnie z §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn (Dz. U. Nr 199, poz. 1228 z późn. zm.), maszyną jest:
 - a) zespół wyposażony lub który można wyposażyć w mechanizm napędowy inny niż bezpośrednio wykorzystujący siłę mięśni ludzkich lub zwierzęcych, składający się ze sprzężonych części lub elementów, z których przynajmniej jedna jest ruchoma, połączonych w całość mającą konkretne zastosowanie,
 - b) zespół, o którym mowa w lit. a, bez elementów przeznaczonych do jego podłączenia w miejscu pracy lub do podłączenia do źródeł energii i napędu,
 - c) zespół, o którym mowa w lit. a i b, gotowy do zainstalowania i zdolny do funkcjonowania jedynie po zamontowaniu na środkach transportu lub zainstalowaniu w budynku lub na konstrukcji,
 - d) zespoły maszyn, o których mowa w lit. a-c, lub maszyny nieukończone określone w pkt 7, które w celu osiągnięcia określonego efektu końcowego zostały zestawione i są sterowane w taki sposób, że działają jako zintegrowana całość,
 - e) zespół sprzężonych części lub elementów, z których przynajmniej jeden jest ruchomy, połączonych w całość, przeznaczony do podnoszenia ładunków, którego jedynym źródłem mocy jest bezpośrednio wykorzystanie siły mięśni ludzkich.Maszyna nie jest urządzeniem wodnym zgodnie z ustawą Prawo Wodne.
4. w odniesieniu do stanowiska Wnioskodawcy dotyczącego braku możliwości zastosowania definicji zawartej w art. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, który jest dedykowany wyłącznie przedsiębiorstwom wodociągowo- kanalizacyjnym realizującym zadania gminne.
W ocenie tut. Organu nie ma sprzeczności, w jednoczesnym przyporządkowaniu definicji zawartej w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i w ustawie Prawo wodne, gdyż system prawa co do zasady jest systemem wewnątrznie spójnym i poszczególne definicje zawarte w różnych aktach prawnych uzupełniają się.
Stosując wykładnię operatywną prawa, urządzenia kanalizacyjne, a więc m.in. sieci kanalizacyjne, mogą zostać wybudowane przez inny podmiot niż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a ich przekazanie temu przedsiębiorstwu jest dobrowolne. Nieprawidłowe jest stanowisko, że warunkiem zaliczenia danego odcinka przewodów kanalizacyjnych do sieci kanalizacyjnej jest objęcie ich w posiadanie przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lutego 2021 r. sygn. II OSK 2028/18).
Zawarta w art. 2 pkt 7 ustawy z 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków definicja sieci nie posługuje się pojęciem własności sieci a pojęciem posiadania, zatem okoliczność, że właścicielem sieci jest osoba prywatna nie przesądza o uznaniu, że przewody wodociągowe lub kanalizacyjne, którymi doprowadzana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki - nie jest siecią w znaczeniu nadanym tym urządzeniom treścią powołanego przepisu (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2021 r. II SA/Wr 619/20).
5. w odniesieniu do następującego stanowiska pełnomocnika Wnioskodawcy, że „*należy (...) zauważyć, że zgodnie z art. 394 ust. 1 pkt 13 ustawy Prawo wodne dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego jest wymagane w związku z wykonaniem urządzeń wodnych służących do wprowadzania do ziemi ścieków oczyszczonych*

w przydomowej oczyszczalni ścieków na potrzeby zwykłego korzystania z wód – urządzeń które ewidentnie mają charakter powierzchniowy.”

Omawiany przypadek nie jest zwykłym korzystaniem z wód w świetle ustawy Prawo wodne.. Rozpatrywana sprawa dotyczy wprowadzania ścieków przemysłowych z płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody do ziemi, obejmujące także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych, zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy Prawo wodne, powyższe zaliczane jest do usług wodnych, dlatego wymaga, w myśl art. 389 pkt 1 tej ustawy, pozwolenia wodnoprawnego.

Jednocześnie zwraca się uwagę na zapis art. 83 ust. 1 ustawy Prawo wodne, który nakłada na wprowadzających ścieki do wód lub do ziemi obowiązek zapewnienia ochrony wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności przez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. Zgodnie z art 78 pkt 2 lit. b i c) ustawy Prawo wodne, ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą m.in. powodować w tych wodach zmian naturalnej mętności, barwy lub zapachu, a także formowania się osadów lub piany. W przypadku wprowadzania ścieków do ziemi szczególnie istotne znaczenie ma zapewnienie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem, gdyż wody te są pośrednim odbiornikiem ścieków (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2019 r. IV SA/Po 217/19 LEX nr 2761454).

W opisanym przypadku brak odpowiedniego urządzenia wodnego powoduje zagrożenia dla środowiska związane z odprowadzaniem ścieków w sposób nieorganizowany.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Marszałek Województwa Mazowieckiego odmawia udzielenia pozwolenia na wprowadzanie ścieków przemysłowych z płukania filtrów ze stacji uzdatniania wody do ziemi i określenia warunków wprowadzania ścieków do ziemi poprzez rozdeszczowanie na terenie nieruchomości, ze względu na fakt, że przyczepa asenizacyjna, z użyciem której ścieki przemysłowe miałyby być wprowadzone do ziemi, nie jest urządzeniem wodnym. W myśl przepisów Prawa wodnego do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego dołącza się operat wodnoprawny (art. 407 ust. 2 pkt 1 Prawa wodnego). Operat wodnoprawny powinien zawierać opis urządzenia wodnego (art. 409 ust. 1 pkt 3 Prawa wodnego). Podsumowując, przyczepa asenizacyjna nie jest urządzeniem wodnym, dlatego nie można wydać pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków przemysłowych do ziemi z jej użyciem.

Dodatkowo odnosząc się do pisma z dnia 18 marca 2024 r., będącego uzupełnieniem pisma z dnia 27 lutego 2024 r., tut. Organ nie neguje zapisów Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE. Natomiast zaproponowana przez Wnioskodawcę metoda nie wpisuje się w ramy pozwolenia wodnoprawnego ze względu na brak wykazania zastosowania urządzenia wodnego (a za takie nie może zostać uznane w ocenie tut. Organu zastosowanie przyczepy asenizacyjnej) umożliwiającego wprowadzanie ścieków przemysłowych wytworzonych w procesie płukania kolumn filtracyjnych, co zostało wyjaśnione w powyższej części uzasadnienia. Warto podkreślić, że decyzja KE dotyczy ścieków, zgodnie z zastosowanymi w niej definicjami, stanowiących spływającą wodę deszczową zmieszaną z obornikiem, wodę pochodzącą z czyszczenia powierzchni (np. podłóg) i urządzeń, wodę pochodzącą z systemów oczyszczania powietrza, zatem techniki opisane w BAT 7 nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Tut. organ zwraca uwagę, że zapisy Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE obejmują następujące procesy i rodzaje działalności mające miejsce w gospodarstwie, tj: system żywienia drobiu i świń, przygotowanie paszy (mielenie, mieszanie i przechowywanie), chów (utrzymanie) drobiu i świń, gromadzenie i przechowywanie obornika, przetwarzanie obornika, aplikacja obornika, przechowywanie martwych zwierząt.

Biorąc powyższe pod uwagę, w opinii tut. Organu wnioskowane rozwiązanie w zakresie rozprowadzania wód popłucznych ze stacji uzdatniania wody (po przejściu przez etap sedymentacji w odstojniku), za pomocą przewoźnej

przyczepy asenizacyjnej nie może być traktowane jako element najlepszej dostępnej techniki w rozumieniu ww. Decyzji KE.

Zgodnie z art. 163 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne. Tego rodzaju przepisem szczególnym jest art. 214 ust. 5 ustawy Poś określający zasady zmiany pozwolenia zintegrowanego w przypadku dokonywania zmian w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronie prawo odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Mazowieckiego. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Mazowieckiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania po jego wpływie do organu.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187 poz. 1330) potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 253 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt trzy złote) w dniu 14 lipca 2023 r. na rachunek bankowy Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, Centrum Obsługi Podatnika, nr konta: 21 1030 1508 0000 0005 5000 0070.

z up. Marszałka Województwa
Z-ca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami, Emisji i
Pozwoleń Zintegrowanych
ds. Gospodarki Odpadami i Pozwoleń Środowiskowych

Urszula Pawlak

podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym

Otrzymują:

1. Pan Jacek Piechocki - pełnomocnik Marzeny Miszczuk
Ul. Mieszka I 8 m 30
08 – 110 Siedlce
2. Państwowe Gospodarstwo Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie
ul. Leszka Czarnego 3
20-610 Lublin
3. aa.